

Klachtnummer 2022/037

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klager] en [klaagster] (verder: klagers), ouders van [leerling], groep 5 leerling van [school] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 11 april 2022 de klacht en het ingevulde klachtenformulier ontvangen. De klacht is gericht tegen [directeur], de directeur van de school (verder: de directeur). De Commissie heeft op 2 juni 2022 van gemachtigde mr. M. De Vita, werkzaam bij Verus (verder: de gemachtigde), een verweer ontvangen.

Klagers en aangeklaagden zijn in verband met een internetstoring bij klagers apart gehoord tijdens een online hoorzitting. Beiden zijn in gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten. De school is gehoord op 13 juni 2022 door de Commissie. Klagers zijn gehoord op 5 juli 2022 door de voorzitter van de Commissie in aanwezigheid van de secretaris. Tijdens de hoorzitting van 13 juni 2022 waren aanwezig namens de school:

- de directeur;
- de directeur-bestuurder, [directeur-bestuurder] (verder: de directeur-bestuurder);
- de gemachtigde.

Tijdens de online hoorzitting van 5 juli 2022 waren aanwezig:

- klagers.

II. Standpunt van klagers

[leerling] zit sinds groep 1 op de school. Nu, in groep 5a is er in verband met gedragsproblemen, leerproblemen en andere problemen in de klas sinds het begin van het schooljaar extra aandacht voor de hele groep. Er is ambulante individuele begeleiding voor enkele kinderen. Ook [leerling] krijgt ambulante begeleiding in verband met boos gedrag (waar hij langer in blijft hangen dan “normaal”) en brutaal gedrag richting begeleiders. Ook de intern begeleider (verder: de IB-er) en de leerkracht begeleiden [leerling] hierin. Klagers zijn ontevreden over de handelwijze van de directeur, die [leerling] na een incident apart buiten de groep heeft gezet.

Klachtonderdeel 1. Er is sprake van wanbeleid, aangezien de directeur de adviezen van de IB-er en de ambulante begeleider niet heeft opgevolgd ten aanzien van [leerling]. Klachtonderdeel 2. De directeur heeft [leerling] zonder enige waarschuwing buiten de groep in een aparte ruimte geplaatst waar [leerling] wekenlang één op één les kreeg.

Dit schooljaar zijn er circa vier incidenten geweest waar [leerling] bij betrokken was en waarbij klagers door de leerkracht zijn ingelicht. Na het tweede incident is er een afspraak met de leerkracht en de IB-er gemaakt dat klagers [leerling] zouden komen ophalen van school wanneer hij in zijn boosheid zou blijven hangen. Uit gesprekken met de begeleiders van [leerling] hebben klagers opgemaakt dat hij ondanks de coronastandigheden progressie heeft geboekt. Om zijn gedrag nog meer te verbeteren is eind 2021 besloten om [leerling] twee dagen in een trampolinegroep te plaatsen op een andere school, zodat [leerling] hetgeen hij geleerd heeft in de trampolinegroep, zou kunnen laten zien op zijn eigen school. Alleen de onkostenvergoeding voor het vervoer diende nog geregeld te worden. Nadat er op 19 januari 2022 een nieuw incident heeft plaats gevonden, heeft de directeur alle plannen en afspraken in één keer van tafel geveegd.

De adviezen van de ambulante begeleider, IB-er en leerkracht werden door de directeur niet opgevolgd. Tijdens een gesprek op vrijdag 21 januari 2022 met de directeur, de ambulante begeleider, de IB-er, de leerkracht en klagers, heeft de directeur de mededeling gedaan dat [leerling] zonder enige voorafgaande waarschuwing vooraf uit de groep zou worden geplaatst. Hij zou ook bij voorbaat nooit meer in zijn groep mogen terugkomen. Kortom er is [leerling] en klagers geen enkel perspectief geboden.

Dit is totaal niet de lijn die de ambulante begeleider en IB-er volgden. Na een week solo onderwijs stelde de directeur dat [leerling] niet genoeg progressie liet zien. Haar advies was speciaal onderwijs en een breed en algemeen onderzoek. Er zou een TLV-aanvraag worden gedaan. Met andere woorden, de adviezen van de ambulante begeleider, IB-er en zijn eigen leerkracht die al jaren bij [leerling] en zijn groep betrokken zijn, worden compleet genegeerd en in de wind geslagen. Op basis van een week solo onderwijs komt de directeur tot deze conclusie.

Alle andere aanwezigen lijken zich niet vrij te voelen iets in te brengen of hun visie te delen, maar luisteren naar de directeur. Ze hebben blijkbaar totaal geen stem. Echter als klagers deze personen individueel spreken lijken ze achter klagers te staan en [leerling] wel de kans te willen geven die de directeur hem ontnemt. De directeur zegt dat ze voor de groep kiest, onder druk van andere ouders. 'De hele klas zal leeglopen als [leerling] in de groep blijft', dit zijn haar letterlijke woorden.

Er wordt nu elke dag een begeleider opgeofferd om [leerling] les te geven, terwijl er een docententekort is. Zo werd groep acht in februari 2022 drie dagen naar huis gestuurd omdat er geen docenten beschikbaar waren. Bovendien worden beslissingen genomen zonder overleg met de adjunct-directeur. Dit is gebleken toen klagers een gesprek met de adjunct-directeur hebben gehad in de rol van vertrouwenspersoon. Deze hoorde voor het eerst van klagers over de situatie rond [leerling]. De problemen in de groep bestaan na ruim een maand nog steeds. Het pestgedrag is niet verdwenen. Er is opnieuw een leerling voor ambulante begeleiding aangemeld. Het beleid en maatregelen hebben duidelijk niet het gewenste positieve effect in de groep. Dit geeft klagers de bevestiging dat dit een slechte beslissing is geweest en dat het beleid faalt.

III. Standpunt van de school

De school hanteert twee algemene uitgangspunten. Ten eerste dat zij [leerling] net als al haar leerlingen

kwalitatief goed onderwijs wil bieden. Ten tweede dat [leerling] een kwetsbare leerling is die extra ondersteuning behoeft. De school heeft zich willen inspannen om [leerling] het juiste onderwijs te bieden zodat hij handvatten zou krijgen om zo goed mogelijk de toekomst in te gaan.

De school bestrijdt dat er sprake is van een probleemklas. De stelling van klagers dat zeventien leerlingen uit de groep extra begeleiding nodig heeft is onjuist. Er zijn enkele leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften, waarvan [leerling] er een is. Enkele leerlingen kregen extra hulp, maar klagers wilden daar voor [leerling] nooit gebruik van maken.

De school constateerde al in groep 4 dat het niet goed ging met [leerling] op school. Dit uitte zich in fysiek en verbaal geweld. In dat kader ontving [leerling] vanuit het samenwerkingsverband (verder: SWV) extra begeleiding. Er werd een signaleringsplan gemaakt. Dat werkte echter niet goed. De leerkracht probeerde [leerling] zoveel mogelijk te ondersteunen. Dit leidde tot te weinig resultaat en ging ten koste van de andere leerlingen.

De begeleiding van de ambulante begeleider was gering in verband met drukte en Corona. Intussen verbeterde het gedrag van [leerling] niet. Het SWV opperde om [leerling] twee dagen per week in een trampolinegroep in [plaats] te plaatsen zodat hij zou kunnen oefenen met het signaleringsplan. Helaas is de plaatsing van [leerling] in de trampolinegroep niet doorgedaan, omdat het regelen van vervoer niet van de grond kwam. Ondertussen kreeg de school van andere ouders van leerlingen uit de klas van [leerling] klachten over het gedrag van [leerling]. Hun kinderen kwamen vaak huilend uit school en wilden niet meer naar school. Naar aanleiding hiervan moest de school interveniëren, zij kon niet anders. De druppel was (weer) een incident tijdens gym met verbaal en fysiek buitensporig gedrag. Klagers stellen dat er vooraf geen waarschuwing is gegeven door de school. De school stelt hiertegenover dat de verschillende time-outs voorafgaand aan het apart zetten van [leerling] naar aanleiding van het laatste incident, moeten worden gezien als waarschuwingen. In het kader van de interventie -het apart zetten van [leerling]- is de directeur in individueel gesprek gegaan met alle ouders, ook met klagers. Naar aanleiding van deze gesprekken kwam naar voren dat er grote onveiligheid in de groep heerste. In alle gesprekken kwam de naam [leerling] naar voren. Alle kinderen waren bang voor [leerling] en velen werden door hem gepest. Ook de leerkrachten en de leerondersteuner van groep 5a waren ten einde raad en deden hun beklag over de situatie en het gedrag van [leerling]. Zij moesten alle zeilen bijzetten en werden ondersteund door de directie en de IB'ers. Voorgaande heeft geleid tot handelingsverlegenheid van de school en de omstandigheden rond het gedrag van [leerling] hebben de directeur ertoe genoopt om samen met de IB'ers te beslissen om [leerling] uit de groep te halen en hem één op één onderwijs te geven.

In het daarop volgende gesprek met klagers heeft de directeur verteld dat er sprake was van handelingsverlegenheid en dat de school wilde kijken of een ander soort onderwijs beter zou zijn voor [leerling]. Ook wenste de school dat [leerling] adequate hulp zou krijgen en dat zou worden onderzocht welk soort onderwijs het meest geschikt is voor [leerling]. De progressie die klagers zagen, werd door de school niet gezien. In dit gesprek deed de directeur het woord, uit naam van de school en namens de IB'ers en de waarnemend-directeur. De directeur heeft gemerkt dat de ambulante begeleider niet akkoord was met de interventie. De ambulante begeleider is niet aan de school verbonden, maar aan het SWV. De school is van mening dat de ambulante begeleider een dubieuze rol heeft gespeeld in deze

kwestie en heeft hiervan melding gemaakt aan het SWV. Hij heeft kennelijk aan klagers kenbaar gemaakt dat de IB-er niet achter de besluitvorming met betrekking tot [leerling] stond. Dit is volstrekt onjuist.

De reden dat de directeur het woord nam in dit laatste gesprek is dat klaagster zich verbaal stevig uitte en de andere deelnemers aan het gesprek zich geïntimideerd voelden. De directeur heeft bovendien niet gezegd dat de klas zou leeglopen, zoals klagers stellen, maar wel kenbaar gemaakt dat veel ouders klaagden over het gedrag van [leerling].

In tegenstelling tot wat klagers stellen zijn er nooit leerkrachten voor de begeleiding van [leerling] ingezet met als gevolg dat een groep thuis zit. Dit is onjuist.

Alle besluiten zijn in nauw overleg genomen door de directeur met de waarnemend-directeur. In tegenstelling tot wat klagers stellen is er geen adjunct-directeur op de school. De school denkt dat klagers de waarnemend-directeur bedoelen en deze is wel degelijk betrokken bij de besluitvorming. Klagers stellen dat de problemen in de groep na verwijdering van [leerling] nog steeds aanwezig zijn. Dit is onjuist. De school merkt dat de spanningen en problemen sterk zijn verminderd. Ook gaan de leerlingen weer met meer plezier naar school. De school beseft dat het apart zetten van [leerling] ook geen structurele oplossing is, en voor niemand goed, maar heeft in de gesprekken met klagers, de Leerplichtambtenaar en het SWV geprobeerd om tot een oplossing te komen. Er is helaas sprake van een vertrouwensbreuk tussen klagers en de school.

IV. Overwegingen van de Commissie

Het eerste klachtonderdeel betreft de besluitvorming van de directeur. Volgens klagers is er sprake geweest van 'wanbeleid' omdat de directeur de adviezen van de IB-er en de ambulant begeleider niet zou hebben meegenomen. De Commissie overweegt hierin als volgt. Voor zover klagers bedoelen met het 'niet meenemen van de adviezen' dat de IB-er en ambulant begeleider voor ogen hadden dat [leerling] naar de trampolinegroep zou gaan en dit door de directeur na het incident van 19 januari 2022 'van tafel is geveegd' is dit door de school gemotiveerd betwist met de stelling dat de trampolinegroep al vóór het incident van 19 januari 2022 geen doorgang kon vinden doordat het vervoer niet werd bekostigd door de gemeente [plaats]. Ook de stelling van klagers dat [leerling] vooruitgang boekte in zijn gedrag, voordat het plan van de trampolinegroep was gemaakt, wordt door de school niet herkend.

Dat de meningen van de IB-er en de ambulant begeleider niet zijn meegenomen in de besluitvorming, wordt door de school ook weersproken; de school stelt dat klagers denken dat de IB-er niet achter de maatregel stond, omdat dit kennelijk ten onrechte door de ambulant begeleider aan klagers is verteld. De school heeft aangegeven dat zij de positie van de ambulant begeleider in twijfel trekt en dat zij dit heeft aangegeven bij het SWV. Verder stelt de school dat klagers misschien de indruk hebben gekregen dat de leerkracht en de IB-er geen stem hadden, doordat de directeur het woord heeft genomen in het gesprek met klagers. De school heeft verklaard dat dit nodig was omdat de IB-er en de leerkracht zich geïntimideerd voelden door de verbaal stevige uitingen van klaagster.

De Commissie acht de stelling van klagers dat de adviezen van de IB-er en de ambulant begeleider niet zijn meegenomen in de besluitvorming door klagers niet voldoende onderbouwd en door de school voldoende gemotiveerd weersproken. De Commissie verklaart het eerste klachtonderdeel ongegrond. Ten overvloede merkt de Commissie op dat de stelling van klagers dat de waarnemend-directeur (door klagers aangeduid als adjunct-directeur) niet zou worden betrokken bij de besluitvorming, door de school wordt weersproken. De standpunten van partijen staan hierin lijnrecht tegenover elkaar. De Commissie kan dit punt niet in haar overweging betrekken, omdat zij geen reden ziet de stelling van de ene partij boven die van de andere te plaatsen.

Het tweede klachtonderdeel betreft de maatregel die de school heeft genomen, door [leerling] volgens klagers zonder enige waarschuwing buiten de groep in een aparte ruimte te plaatsen om hem apart één op één les te geven. Volgens klagers ging de school hiermee in meerdere opzichten voorbij aan haar zorgplicht jegens [leerling]. De Commissie overweegt hierin als volgt. Voor klagers voelde de maatregel om [leerling] apart te zetten als buitensluiten van [leerling] uit de groep. De school heeft echter uitgelegd dat zij geen andere mogelijkheid meer zag, nadat extra begeleiding vanaf groep 4 door de leerkracht, de IB-er en een onderwijsondersteuner, begeleiding vanuit het SWV en later ook afspraken rondom time-outs niet hadden geholpen. Daar kwamen nog de verschillende klachten van de andere ouders van kinderen uit de klas bij. Voor de school, die inmiddels handelingsverlegen was geworden, was de maatregel een laatste redmiddel om [leerling] in ieder geval goed onderwijs te kunnen bieden, en tegelijkertijd de veiligheid in de klas te waarborgen. De Commissie acht voldoende aannemelijk dat het apart zetten van [leerling] een noodmaatregel was om hem nog onderwijs te kunnen bieden.

Klagers vinden dat de school [leerling] en/of klagers van tevoren hadden moeten waarschuwen. De school stelt echter dat het incident op 19 januari 2022 de druppel was die de emmer deed overlopen. Ook zouden de 4 keer dat [leerling] een time-out heeft gehad volgens de school als waarschuwing moeten worden gezien. Daarbij heeft de school naar aanleiding van het incident gesprekken met de andere ouders gehad, waaruit naar voren kwam dat in de groep onveiligheid heerste en dat [leerling] hier de oorzaak van was. De Commissie concludeert dat geen waarschuwing van tevoren is afgegeven door de school, maar dat gezien de eerdere afspraken en maatregelen rondom [leerling] na het nieuwe incident een nieuwe, zwaardere maatregel voor klagers en/of [leerling] niet als volkomen onverwacht kan zijn gekomen. De maatregel zelf, het apart zetten op zich en het één op één onderwijs voor [leerling], is een maatregel geweest die hoogstwaarschijnlijk niet eerder met klagers als optie is besproken en in die zin als een vervelende verrassing kan zijn gekomen. Echter, zoals hierboven overwogen, is deze genomen in een crisissituatie, waarin de school meende niet verder te kunnen. De school heeft de maatregel zelf ook als niet ideaal gekwalificeerd en meteen na de invoering ervan in gesprekken met klagers geprobeerd te komen tot een andere oplossing voor [leerling].

De Commissie constateert dat de school het beste voor [leerling] heeft gewild en het beste voor de groep. Ook voor wat betreft het advies van de school om te onderzoeken of speciaal onderwijs een mogelijke oplossing voor [leerling] zou zijn en het aanvragen van een toelaatbaarheidsverklaring, is niet een keuze die na een week solo- onderwijs is gemaakt, maar een conclusie die de school heeft genomen na een jarenlang proces rond het gedrag van [leerling] en na de constatering dat zij handelingsverlegen is geworden. De Commissie concludeert dat -anders dan klagers stellen- de school

[leerling] en klagers juist perspectief heeft willen bieden in de gesprekken na de getroffen maatregel, door te kijken naar andere opties, zoals speciaal onderwijs.

Het punt van klagers dat het solo-onderwijs van [leerling] een tijdelijk lerarentekort heeft veroorzaakt, wordt door de school weersproken. De standpunten van partijen staan hierin lijnrecht tegenover elkaar. De Commissie kan dit punt niet in haar overweging betrekken, omdat zij geen reden ziet de stelling van de ene partij boven die van de andere te plaatsen.

De stelling van klagers dat de genomen maatregel ten aanzien van [leerling] geen effect zou hebben in de klas, wordt door de school gemotiveerd betwist met de stelling dat de kinderen uit groep 5a weer met plezier naar school gaan. Dat een enkel kind nog ambulante begeleiding nodig heeft, doet hier niet aan af.

De Commissie concludeert dat de school aan haar zorgplicht heeft voldaan en in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen om de maatregel ten aanzien van [leerling] toe te passen. De Commissie verklaart het tweede klachtonderdeel ongegrond.

De school heeft tijdens de hoorzitting verklaard dat [leerling] inmiddels sinds enkele dagen in een parallelgroep van groep 5A is geplaatst, onder voorwaarden die door de school in een door partijen ondertekend contract zijn vastgelegd. Klagers gaven aan dat [leerling] tot nu toe goed functioneerde in de nieuwe klas en dat zij blij zijn met de nieuwe situatie, maar dat zij desondanks de klacht wilden doorzetten om de genomen maatregel onder de aandacht van de Commissie te brengen.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart beide klachtonderdelen ongegrond.

Aldus vastgesteld op 5 juli 2022 door mr. H.C. Naves, voorzitter, E. van Seventer-Timman en drs. M.A. Hoogenkamp, leden, in tegenwoordigheid van mr. T.J. Beek als secretaris.